

Socialministeriet
Den 6. marts 1992

B.7 (3)

**Besvarelse af spørgsmål nr. 51 af 20. februar 1992 fra
Folketingets Markedsudvalg (MKU Bilag 472)**

Spørgsmål nr. 51:

»I hvilket omfang påvirkes regeludformningen og finansieringen af socialpolitiske initiativer af aftalerne i de underskrevne traktater fra Maastrichttopmødet?«

Svar:

I henhold til den eksisterende traktat kan socialpolitiske initiativer vedtages med hjemmel i følgende bestemmelser:

Efter art. 51 kan Rådet med enstemmighed vedtage foranstaltninger vedrørende social tryghed, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed.

I henhold til art. 118 har Kommissionen til opgave at fremme et snævert samarbejde mellem medlemslandene bl.a. for så vidt angår den sociale tryghed. Bestemmelsen indeholder ingen hjemmel til vedtagelse af retsakter med henblik på at skabe en social tryghed på EF-niveau. En sådan hjemmel findes imidlertid i art. 235, hvor Fællesskabet med enstemmighed

kan vedtage retsakter med henblik på at virkeliggøre et af Fællesskabets mål.

Ingen af disse bestemmelser i traktaten er blevet ændret i forbindelse med Maastrichtaftalerne, og vedtagelser af socialpolitisk karakter vil derfor fortsat kræve enstemmighed.

Den til traktaten i forbindelse med Maastrichtaftalerne knyttede protokol om arbejdsmarkeds- og socialpolitik, hvorefter alle 12 medlemslande bemyndiger 11 medlemslande til at indgå et videregående samarbejde på dette område, fastsætter i den aftale, som udmønter protokollen, i art. 1 også »en passende social beskyttelse« som en overordnet målsætning. Midlet til at fremme denne målsætning fremgår af aftalens art. 2, stk. 3. I henhold hertil vil retsakter med sigte på at øge »arbejdstagernes sociale sikring og sociale beskyttelse« kunne vedtages, men kun ved enstemmighed.

Aftalen om det videregående samarbejde vedr. arbejdsmarkeds- og socialpolitik indebærer således heller ingen ændringer, idet socialpolitiske initiativer under denne også kræver enstemmighed.